

Associacions col·laboradores

Sant Vicent Ferrer sobre la ciutat de València otorgant-li la seua protecció. Gravet calcogràfic, segle XVII.

Representació de Sant Vicent Ferrer com a Patró de la Ciutat i Regne de València.

Tots els dies 9

- 53 -

13 d'abril de 2019

(Casa Natalícia. Carrer Pouet de Sant Vicent, 1)

Sant Vicent Ferrer (detall), de Joan de Joanes, ca. 1540-1545. Museu Nacional d'Art de Catalunya.

Sant Vicent Ferrer

(València ciutat, 1350 - Vannes, 1419)

Convencio Valencianista
cvalencianista@gmail.com

SANT VICENT FERRER

(València ciutat, 1350 - Vannes, 1419)

Vicent Ferrer naixque en València el 23 de giner de 1350 i fon batejat en la parroquia de sant Esteve. Ben jove va prendre l'habit de sant Domenec; ingressà en el Convent de Predicadors de la seua ciutat en 1367, a on professà els seus vots a l'any següent. Estudià Filosofia i Teologia, arribant en el temps a obtindre els títols de Mestre en Teologia i Predicador general de la seua orde.

Imparti classes de Teologia, primer als flares del seu convent, mes tart en la catedra de la Seu valentina. Es ordenat sacerdot i en 1379 es elegit prior del Convent de Predicadors, carrec al que renuncià un any mes tart.

Durant la seua epoca de formacio va conèixer a Pedro de Luna, que visitava la Corona d'Arago com a enviat del papa d'Avinyo, Climent VII. En 1381 Vicent l'acompanya durant els seus viages per Arago, Navarra, Castella i Portugal. En 1392 es nomenat confessor de la reina Violant, dona de Joan I. Quan en 1394 Pedro de Luna es elegit papa, baix el nom de Benet XIII, el crida a Avinyo, nomenant-lo confessor seu, Penitenciari Apostolic, capellà domestic i Mestre del Sacre Palau. Durant el conegut com a Cisma d'Occident se posarà de part de Benet XIII, pero en 1416, per a posar fi ad este greu problema obert en l'Iglesia, acabarà per retirar-li el seu recolzament i donar-li'l a Marti V, contribuint aixina de forma decisiva a la finalisacio del cisma.

El 3 d'octubre de 1398, estant malalt, te una visio sobrenatural en la que se li apareix Jesucrist que li encomana que dedique la seua vida a predicar la paraula de Deu. Es cura en l'acte i mampren els seus viages de predicacio, començant per Provença i el Delfinat. En els anys següents viaja per Lombardia, Genova, Suïssa, Piamont, Lyon, Friburc, Saboya, Niça, Monaco, Marsella, Holanda, Flandes, Belgica..., recorrent gran part d'Europa. També viaja per Arago, Castella, els comtats catalans o Mallorca. En València hi ha memoria del seu pas per Morella, Cati, Sant Mateu, Teulada, Denia, Liria, Albaida, Xativa, Alcoy i Oriola, entre moltes atres localitats.

En la seua predicacio exhorta a tornar a una vida de virtut i a deixar els vicis i la mala vida, a arrepenedir-se de les males accions i a dur una vida eixemplar. El seguix una multitud que vol escoltar la seua paraula. A l'aplegar a una ciutat estes persones es disciplinen i formen improvisades processons. En Medina del Campo es considera que els penitents que acompanyaven a Vicent son l'orige de les confraries que processonen durant la Semana Santa i el centre d'interpretacio de la Semana Santa d'esta ciutat castellana du el seu nom.

La ciutat de València reclamà la presencia de Vicent Ferrer en moltes ocasions per a que posara pau en diferents disputes de la noblea de l'epoca o per a que realisara gestions davant del rei, o unes atres ciutats o territoris. També es requerida la seua intervencio per part de diferents monarques a lo llarc de la seua vida.

En 1410 funda el Colege de Chiquets Orfens, posteriorment nomenat "Imperial", considerat el primer orfenat del mon, institucio que encara hui continúa la seua labor, 600 anys mes tart.

En 1410 havia faltat sense successio el rei de la Corona d'Arago, Marti l'Huma. Els pretenents en mes opcions per a ser el nou rei eren Jaume, comte d'Urgell, i Ferrando

d'Antequera, infant de Castella i net de Pere el Cerimonios. Es decidi deixar la decisió en nou representants triats de la següent manera: tres pel Regne de València, tres pel Regne d'Arago i tres pel Comtat de Barcelona; els quals elegirien al nou rei en lo que es coneix com a Compromis de Casp. Els tres representants valencians foren Vicent Ferrer, el seu germa Bonifaci i el noble Giner Rabassa, que fon substituït durant el proces per Pere Bertran.

Iniciats els debats, el nostre dominic advocà per Ferrando d'Antequera, conseguint que els atres compromisaris el secundaren majoritariament. Aixina, Ferrando fon l'eleccio dels tres representants aragonesos, d'un dels barcelonins i dels germans Ferrer. Pere Bertran s'abstingue alegant que, a l'haver arribat tart, no tenia prou elements de juí. Els atres dos representants catalans votaren a favor de Jaume d'Urgell.

L'any 1419, el 5 d'abril, faltà, als 69 anys, en Vannes, en la Bretanya francesa. Fon sepultat als peus de l'altar major de la catedral d'esta ciutat. Sant Vicent fon canonisat el 29 de juny de 1455 en Roma pel papa Calixt III, tambe valencià, encara que la bula la firmaria el seu successor, Pio II, en octubre de 1458.

En el seu expedient de canonisacio apareixen referits mes de 800 milacres, sent el sant al qui mes se li n'atribuixen. La festa liliturgica es celebra el 5 d'abril pero, com sempre cau en periodo de Quaresma, en 1594 el papa Climent VIII concedi canviar la festa, en València, al dilluns posterior a l'Octava de Pasqua.

Durant la seua festa es tradicional la representacio dels *milacres*, obres curtes de teatre interpretades per chiquets en uns cadafals que s'erigixen en les places de la ciutat i que reben el nom de *altars* i que tambe donen nom –*altars vicentins*– a les associacions que promouen i mantenen la festa. Estes representacions han segut importants en el manteniment de la llengua valenciana, constituint una manifestacio popular i cultural molt rica.

Sant Vicent Ferrer es un dels personages mes importants dins de l'imaginari valencià. Patro del Regne de València, la seua figura es molt respectada i admirada. D'ermites, fonts i llocs a on va pedricar o a on va fer milacres el Regne de València està ple. Entre les ermites, sense anim d'exhaustivitat, podem senyalar les de Traiguera, Santa Magdalena de Pulpis, Cati, Borriol, Les Coves de Vinromà, L'Alcora, Lluçena del Cit, Onda, Vall d'Uxo, Villar de l'Arquebisbe, Liria, Torrent, Cullera, Gandia, Oliva, Agullent, Ontinyent, Terrateig, Benissa, Teulada o Elig.

La gran difusio que ha fet l'Orde de Predicadors d'una de les seues figures mes rellevants, unit al fet de que per alla per a on ha passat un valencià trobem una referència a Sant Vicent, podem dir que estem davant d'un sant de talla universal; aixina, la seua advocacio (parroquies i imagens) se fa present en els llocs mes diversos: des de l'Iglesia de Sant Vicent en el Manhattan neoyorqui a la parroquia ad ell dedicada en la ciutat de San Vicente, capital del canto de Moravia en Costa Rica, o fins a Nàpols, o Santiago de Chile. En Filipines trobem el castell de Sant Vicent Ferrer i la capella de Sant Vicent en Bohol, i una serie de llegendes que tenen al dominic com a protagonista. D'entre les festes mes importants ad ell dedicades en l'actualitat podem senyalar les de Teulada, Nules, Liria o València ciutat.

F. R. B.